

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2016. október 26.*

„Előzetes döntéshozatal — Szociális biztonság — 1408/71/EGK rendelet — 4. cikk — Tárgyi hatály — A jogszabályban előírt öregségi nyugdíjból és minden egyéb kiegészítő juttatásból levont összegek — 13. cikk — Az alkalmazandó jogszabályok meghatározása — Másik tagállamban található lakóhely”

A C-269/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hof van Cassatie (semmitőszék, Belgium) a Bírósághoz 2015. június 8-án érkezett, 2015. május 18-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Rijksdienst voor Pensioenen**

és

Willem Hoogstad

között,

a **Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering**

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: A. Borg Barthet, tanácselnökként eljáró bíró, E. Levits és F. Biltgen (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: A. Calot Escobar

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a belga kormány képviseletében M. Jacobs és L. Van den Broeck, meghatalmazotti minőségben, segítők: N. Bonbled és A. Percy advocaten,
- az Európai Bizottság képviseletében G. Wils és D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

* * Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1998. június 29-i 1606/98/EK tanácsi rendelettel (HL 1998. L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 308. o.) módosított, az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL 1997. L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) 13. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Rijksdienst voor Pensioenen (országos nyugdíjbiztosítási hivatal, a továbbiakban: RVP) és Willem Hoogstad között az e személynek 2008 februárjában folyósított kiegészítő nyugdíj tőkeösszegéből levont összegek tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az 1408/71 rendelet 1. cikke értelmében:

„[...]

j) »jogszabályok« az egyes tagállamok vonatkozásában a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében érintett szociális biztonsági rendszerekkel és ágakkal vagy a 4. cikk (2a) bekezdésében érintett különleges, nem járulékalapú ellátásokkal kapcsolatos, törvényi, rendeleti és egyéb rendelkezések, valamint az egyes tagállamok meglévő vagy jövőbeni végrehajtási intézkedései.

E meghatározás nem érinti a meglévő vagy a jövőbeni szerződéses rendelkezéseket, függetlenül attól, hogy azokat hatósági döntés kötelezővé tette-e vagy sem, illetve alkalmazási körüket kiterjesztette-e vagy sem. Ha azonban e rendelkezések:

i) arra szolgálnak, hogy az előző albekezdésben említett törvények és rendeletek szerinti biztosítási kötelezettséget érvényesítsék;

vagy

ii) az előző albekezdésben említett törvények és rendelkezések által létrehozott rendszereket alkalmazó intézménnyel azonos intézmény által alkalmazott rendszert hoznak létre.

Ezt a korlátozást az érintett tagállam bármikor feloldhatja az e rendelet alkalmazási körébe tartozó ilyen rendszereket meghatározó nyilatkozat megtételével. E nyilatkozatról értesítést kell küldeni, és azt a 97. cikk rendelkezéseinek megfelelően teszik közzé.

[...]”

4 Az 1408/71 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[e] rendelet alkalmazandó a következő szociális biztonsági ágakat érintő valamennyi jogszabályra:

- a) betegbiztosítási [helyesen: egészségbiztosítási] és anyasági ellátások;
- b) rokkantsági ellátások, beleértve a rokkantak keresőképességének fenntartását vagy javítását célzó ellátásokat is;
- c) öregségi ellátások;
- d) túlélő hozzátartozó számára nyújtott ellátások;
- e) munkahelyi balesetekkel és foglalkozási megbetegedéssel kapcsolatos ellátások;
- f) haláleseti juttatások;
- g) munkanélküli ellátások;
- h) családi ellátások.”

5 Az említett rendelet 13. cikke a következőképpen szól:

„(1) A 14c. és 14f. cikkekre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandók. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 14–17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

[...]

- f) az a személy, akire az egyik tagállam jogszabályai már nem alkalmazhatóak és egy másik tagállam jogszabályai sem alkalmazandók rá az előző pontokban megállapított szabályok egyikével összhangban vagy a 14–17. cikkekben megállapított kivételeknek vagy különös rendelkezéseknek megfelelően, azon tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, amelyiknek a területén lakóhellyel rendelkezik, kizárólag azon tagállam jogszabályi rendelkezéseivel összhangban.”

6 Ugyanezen rendelet 33. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A nyugdíj folyósításáért felelős tagállami intézmény, amely a a betegségi és anyasági járulékok tekintetében a nyugdíjból levonásokat előíró jogszabályokat alkalmaz, jogosult az általa folyósítandó nyugdíjból az érintett jogszabályoknak megfelelően kiszámított összeget levonni, amennyiben a 27., 28., 28a., 31. és 32. cikk szerinti ellátások költségeit az említett tagállam valamely intézménye viseli.”

A belga jog

- 7 Az 1994. július 14-i wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd (kötelező egészségbiztosításról és táppénzbiztosításról szóló, 1994. július 14-i összehangolt törvény, *Belgisch Staatsblad*, 1994. augusztus 27., 21524. o., a továbbiakban: 1994. július 14-i összehangolt törvény) 191. cikke (1) bekezdése 7. pontjának az alapügy tényállásának megvalósulása idején hatályos változata értelmében:

„[a] jogszabályban előírt öregségi, szolgálati időn alapuló és túlélő hozzátartozói nyugdíjakból vagy minden egyéb ilyennek minősülő juttatásból, valamint minden, nyugdíjat kiegészítő juttatásból – még ha ez utóbbi megszerzésére még nem került is sor – és törvényi, rendeleti vagy személyzeti szabályzati rendelkezések vagy munkaszerződésből, vállalkozási szabályzatból vagy kollektív vállalkozási, illetve ágazati megállapodásból eredő rendelkezések alapján elismert juttatásból 3,55%-nyi összeg [kerül levonásra]. Ezt a levonást kell alkalmazni a vállalkozás által tett kollektív kötelezettségvállalás vagy egyéni nyugdíjígéret alapján az önálló vállalkozónak nyújtott, nyugdíjnak minősülő vagy a nyugdíjt kiegészítő juttatásra is.”

- 8 A 1980. szeptember 15-i koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 191, eerste lid 1, 7°, van de wet betreffende de de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 1994. juli 14 (a kötelező egészségbiztosításról és táppénzbiztosításról szóló, 1994. július 14-i összehangolt törvény 191. cikke (1) bekezdése 7. pontjának végrehajtásáról szóló királyi rendelet, *Belgisch Staatsblad*, 1980. szeptember 23., 10869. o.) 3a. cikkének az alapügy tényállásának megvalósulása idején hatályos változata értelmében:

„A 2. cikk 1. §-ában hivatkozott havi összegek megállapítására legkorábban azon naptári év végén kerül sor, amelyben a nyugdíjakat és kiegészítő juttatásokat kifizették. A nyugdíjasnak még nem minősülő személyeknek nyújtott egyszeri juttatások havi összegének megállapítása azonban az ezen juttatások kedvezményezettje nyugdíjkorhatárának eléréséig fennmaradó évekre is vonatkozik. A fennmaradó összeg csakis akkor téríthető vissza, ha az [RVP] megállapítja, hogy a nyugdíjak és a kiegészítő juttatások összesített bruttó összege nem éri el a minimumértéket.”

- 9 A 1994. március 30-i wet houdende sociale bepalingen (a szociális rendelkezésekről szóló, 1994. március 30-i törvény, *Belgisch Staatsblad*, 1994. március 31., 8866. o., a továbbiakban: 1994. március 30-i törvény) 68. cikke (1) bekezdésének az alapügy tényállásának megvalósulása idején hatályos változata értelmében:

„[...]

c) »kiegészítő juttatás«: minden, az a) vagy b) pont szerinti nyugdíj kiegészítését szolgáló juttatás – még ha ez utóbbi megszerzésére még nem került is sor – és törvényi, rendeleti vagy személyzeti szabályzati rendelkezések vagy munkaszerződésből, vállalkozási szabályzatból vagy kollektív, illetve szektorális megállapodásból eredő rendelkezések alapján elismert juttatás, függetlenül attól, hogy a juttatást rendszeresen vagy tőke formájában folyósítják-e.

A c) pont értelmében vett kiegészítő juttatásnak minősül továbbá:

az 1. pont a) alpontjában meghatározott, tőke formájában kifizetett nyugdíjak;

valamely személynek – jogállásától függetlenül – egyéni nyugdíjígéret alapján kifizetett valamennyi juttatás [...]

- 10 Az 1994. március 30-i törvény 68. cikke (5) bekezdésének 2. és 5. pontja értelmében:

„A belga kifizető intézmény, amennyiben 1996. december 31. után 2478,94 eurót meghaladó összegű kiegészítő juttatást fizet ki tőke formájában, e tőke kifizetésekor hivatalból levonja a tőke bruttó összegének 2%-át.

[...]

Amennyiben a jogszabályban előírt nyugdíj végleges összegének a tőke kifizetését követő első folyósításakor a 2. § értelmében történő levonás százalékos aránya alacsonyabb, mint a tőkelevonás százalékos aránya, az [RVP] a kedvezményezettnek visszatéríti az egyrészlől a tőkéből levont összeg, másrészlől pedig a tőkének a 2. § értelmében történő levonás százalékaival képzett szorzatából adódó összeg közötti különbözetet. Amennyiben a visszatérítésre a jogszabályban előírt nyugdíj végleges összegének első folyósításától számított hat hónap elteltével kerül sor, az [RVP] a visszatérített összeg után késedelmi kamatot köteles a kedvezményezettnek fizetni. Ez az évi 4,75%-os kamat a hat hónapos határidő lejártát követő hónap első napjától számítandó. A Király e késedelmi kamat mértékét módosíthatja.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 11 A holland állampolgársággal rendelkező W. Hoogstadot az 1996. november 1-jétől 2004. december 31-ig terjedő időszakban belga munkáltató foglalkoztatta, aki két kiegészítőnyugdíj-jogosultságot alapított számára. W. Hoogstad, miután szakmai pályafutását befejezte, 2007 közepén ír feleségével Írországban telepedett le.
- 12 2008 februárjában, amikor W. Hoogstad 60 éves lett, a fent említett két kiegészítő nyugdíj tőkeösszegét részére kifizették.
- 13 Belgiumban a szóban forgó tőkeösszegekből két összeget is le kell vonni. Egyrészt egy 3,55%-nyi összeget az 1994. július 14-i összehangolt törvény 191. cikke (1) bekezdésének 7. pontja alapján az országos egészségbiztosítási és rokkantsági biztosítási intézet javára, amelynek feladata a bevételeknek az egészségbiztosítási rendszerért felelős szervezetek közti felosztása. Másrészt egy 2%-nyi összeget az RVP javára az 1994. március 30-i törvény 68. cikke alapján, a nyugdíjasok különböző kategóriái közötti szolidaritás erősítése (szolidaritási hozzájárulás), és végeredményben a legalacsonyabb nyugdíjak javára történő szelektív kiigazítások elvégzése érdekében.
- 14 2009. december 31-i keresetlevelével W. Hoogstad e levonások összegének visszatérítését kérte, mivel az említett tőkeösszegek kifizetésekor nem tartozott a belga szociális biztonságra vonatkozó jogszabályok hatálya alá.
- 15 2011. október 28-i ítéletével az arbeidsrechtbank Brussel (brüsszeli munkaügyi bíróság, Belgium) a országos egészségbiztosítási és rokkantsági biztosítási intézetet és az RVP-t a levont összegek visszatérítésére kötelezte. Az RVP, miután az arbeidshof Brussel (brüsszeli munkaügyi bíróság, Belgium) másodfokon is elutasította a kérelmét, felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.
- 16 Az RVP azzal érvel, hogy a kiegészítő nyugdíj tőkeösszegei W. Hoogstadnak történő kifizetésére olyan rendszer keretében került sor, amely az 1408/71 rendelet 1. cikke j) pontjának első bekezdése értelmében nem minősül „jogszabályban előírtnak”, és hogy ezek a tőkeösszegek így nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Következésképpen a kiegészítőnyugdíj-levonások nem összeegyeztethetetlenek az említett rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével.

- 17 Ilyen körülmények között a Hof van Cassatie (semmitőszék, Belgium) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Ügy kell-e értelmezni [az 1408/71 rendelet] 13. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az említett rendelet 1. cikke j) pontjának első bekezdése értelmében vett jogszabálynak nem minősülő belga kiegészítő nyugdíjrendszerek ellátásaira történő járulékkivetés –például a [1994. július 14-i összehangolt törvény] 191. cikke (1) bekezdésének 7. pontja alapján végrehajtott levonás és a [szociális rendelkezésekről szóló, 1994. március 30-i törvény] 68. cikke alapján fizetendő szolidaritási hozzájárulás alkalmazása – akkor, ha az említett ellátások járnak a nem Belgiumban lakó és az említett rendelet 13. cikke (2) bekezdése f) pontjának megfelelően a lakóhelye szerinti tagállam szociális biztonsági rendszerébe tartozó jogosult részére?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az elfogadhatóságról

- 18 Előjáróban a belga kormány azzal érvel, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel a kérdést előterjesztő bíróság abból a téves feltevésből indul ki, hogy a belga kiegészítő nyugdíjrendszerek ellátásait terhelő levonások végleges és vissza nem téríthető jellegűek. Márpedig, mivel az eredetileg levont összegeket teljes egészében visszatérítették, a kért értelmezés ténylegesen már nem hasznos az alapügyben szóban forgó jogvita eldöntése szempontjából.
- 19 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében kizárólag az alapeljárásban eljáró és a meghozandó bírósági döntésért felelős nemzeti bíróság jogosult mérlegelni – az ügy sajátosságaira figyelemmel – egyrészt az előzetes döntéshozatal szükségességét annak érdekében, hogy döntését meghozhassa, másrészt azt, hogy a Bíróság számára feltett kérdések relevánsak-e. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (lásd különösen: 2000. június 15-i Seherer-ítélet, C-302/98, EU:C:2000:322, 20. pont; 2012. október 25-i Folien Fischer és Fofitec ítélet, C-133/11, EU:C:2012:664, 25. pont).
- 20 A Bíróság csak akkor utasíthatja el a határozathozatalt a nemzeti bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről, ha a közösségi jog kért értelmezése nyilvánvalóan nem áll kapcsolatban az alapjogvita tényeivel vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azon ténybeli és jogi körülmények, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a feltett kérdésekre hasznos módon válaszolhasson (lásd különösen: 2010. június 22-i Melki és Abdeli ítélet, C-188/10 és C-189/10, EU:C:2010:363, 27. pont; 2012. február 28-i Inter-Environnement Wallonie és Terre wallonne ítélet, C-41/11, EU:C:2012:103, 35. pont).
- 21 Márpedig a jelen esetben nem ez a helyzet, mivel a kérdést előterjesztő bíróság világosan megjelölte az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés feltevésének okait, és e bíróság számára az előtte folyamatban lévő jogvita elbírálásához szükséges az erre adott válasz.
- 22 Következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet elfogadhatónak kell tekinteni.

Az ügy érdeméről

- 23 A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes egy olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van, amely a kiegészítő nyugdíjrendszerekből folyósított ellátásokra szociális járulékok kivetését írja elő, jóllehet e kiegészítő nyugdíjak jogosultja e tagállamban nem rendelkezik lakóhellyel, és az említett rendelet 13. cikke (2) bekezdésének f) pontja értelmében a lakóhelye szerinti tagállam szociális biztonságra vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartozik.

- 24 Ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróság részére hasznos választ lehessen adni, először is emlékeztetni kell arra, hogy az 1408/71 rendelet 1. cikke j) pontjának első bekezdése szerint a „jogsabályok” fogalom alatt az egyes tagállamok vonatkozásában a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében érintett szociális biztonsági rendszerekkel és ágakkal kapcsolatos, törvényi, rendeleti és egyéb rendelkezéseket, valamint az egyes tagállamok meglévő vagy jövőbeni végrehajtási intézkedéseit kell érteni.
- 25 Mindazonáltal az említett 1. cikk j) pontjának második bekezdése értelmében a „jogsabályok” kifejezés kizárja a meglévő vagy a jövőbeni szerződéses rendelkezéseket, függetlenül attól, hogy azokat hatósági döntés kötelezővé tette-e, vagy sem, illetve alkalmazási körüket kiterjesztette-e, vagy sem.
- 26 Bár magából az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megfogalmazásából kitűnik, hogy a kiegészítő nyugdíjrendszerek azon juttatásai, amelyekben W. Hoogstad részesült az alapügyben, „nem az 1408/71 rendelet 1. cikke j) pontjának első bekezdése szerinti jogsabályok” által előírt juttatások, mégis az e kiegészítő nyugdíjrendszerekben levont járulék az említett rendelet hatálya alá tartozhat.
- 27 A Bíróság ugyanis már megállapította, hogy a „jogsabályok” fogalmát annak széles körű tartalma jellemzi, amely magában foglal minden, a tagállamok által elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, és olyannak kell tekinteni, mint amely az adott területen alkalmazandó összes nemzeti rendelkezésre vonatkozik (2015. február 26-i de Ruyter-ítélet, C-623/13, EU:C:2015:123, 32. pont).
- 28 Ebben az összefüggésben a Bíróság kimondta, hogy az 1408/71 rendelet alkalmazása céljából meghatározó tényező a közvetlen és elegendően releváns kapcsolat, amelynek a szóban forgó rendelkezés és az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakat szabályozó jogsabályok között kell fennállnia (1995. május 18-i Rheinhold & Mahla ítélet, C-327/92, EU:C:1995:144, 23. pont; 2000. február 15-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-34/98, EU:C:2000:84, 35. pont; 2000. február 15-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-169/98, EU:C:2000:85, 33. pont; 2015. február 26-i de Ruyter-ítélet, C-623/13, EU:C:2015:123, 23. pont).
- 29 Az a körülmény, hogy valamely levonás a nemzeti jogsabályok értelmében „adónak” minősül, az 1408/71 rendelet tekintetében nem zárja ki, hogy ugyanezen levonást e rendelet hatálya alá tartozónak lehessen tekinteni (2015. február 26-i de Ruyter-ítélet, C-623/13, EU:C:2015:123, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Ezenkívül a Bíróság megállapította, hogy azok a levonások, amelyek nem a munkavállalók munkajövedelmeit és keresetpótló jövedelmeit terhelik, hanem amelyeket a tőkejövedelemre vetnek ki, e rendelet hatálya alá tartozhatnak, amennyiben e levonások eredményét a szóban forgó tagállamban kifejezetten és közvetlenül bizonyos szociális biztonsági ágak finanszírozására vagy ez utóbbiak hiányának rendezésére különítik el (2015. február 26-i de Ruyter-ítélet, C-623/13, EU:C:2015:123, 28. pont).
- 31 Ugyanez a megállapítás igaz a kiegészítő nyugdíjrendszereket terhelő olyan levonásokra is, mint amelyekről az alapügyben szó van, mivel e levonások eredményét a szóban forgó tagállamban kifejezetten és közvetlenül bizonyos szociális biztonsági ágak finanszírozására különítik el.
- 32 Ezen értelmezést erősíti egyebekben az 1408/71 rendelet által követett célkitűzés, valamint az azt alátámasztó elvek is.
- 33 Az 1408/71 rendelet ugyanis a II. címében a munkavállalók Európai Unión belüli szabad mozgásának biztosítása érdekében, a velük szemben a különböző nemzeti jogsabályok szempontjából alkalmazandó egyenlő bánásmód elvétől vezérelve, koordinációs rendszert hozott létre, amely különösen a különböző körülmények között a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra alkalmazandó jogsabály vagy jogsabályok meghatározására

irányul (lásd ebben az értelemben: 2008. április 3-i, Derouin-ítélet, C-103/06, EU:C:2008:185, 20. pont; 2011. március 3-i Tomaszewska-ítélet, C-440/09, EU:C:2011:114, 25. és 28. pont; 2015. február 26-i de Ruyter-ítélet, C 623/13, EU:C:2015:123, 34. pont).

- 34 E kollíziós szabályrendszer zárt jellege azzal a hatással jár, hogy minden tagállam jogalkotójától elvonja azt a lehetőséget, hogy e tárgyban a nemzeti jogszabályok hatályát és alkalmazási feltételeit, az azok hatálya alá eső személyi kört, és azon területet tetszése szerint határozza meg, amelyen belül a nemzeti rendelkezések kifejtik hatásukat (1986. július 10-i Luijten-ítélet, 60/85, EU:C:1986:307, 14. pont; 2014. november 5-i Somova-ítélet, C-103/13, EU:C:2014:2334, 54. pont; 2015. február 26-i de Ruyter-ítélet, C-623/13, EU:C:2015:123, 35. pont).
- 35 E tekintetben az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandók, amely ezáltal – a 14c. és 14f. cikk szerinti esetekre is figyelemmel – kizárja több nemzeti szabályozás bármilyen halmozódását egy és ugyanazon időszak tekintetében (lásd ebben az értelemben: 1977. május 5-i Perenboom-ítélet, 102/76, EU:C:1977:71, 11. pont; 2015. február 26-i de Ruyter-ítélet, C-623/13, EU:C:2015:123, 36. pont).
- 36 A szociális biztonsággal kapcsolatban az egy tagállam jogszabályai alkalmazása elvének célja azon bonyodalmak elkerülése, amelyek a több nemzeti szabályozás egyidejű alkalmazásából származhatnak, továbbá az Unión belül mozgó személyek esetén az alkalmazandó jogszabályok részleges vagy teljes halmozódásából eredő egyenlőtlen bánásmód megszüntetése (lásd ebben az értelemben: 2000. február 15-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-34/98, EU:C:2000:84, 46. pont; 2000. február 15-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-169/98, EU:C:2000:85, 43. pont; 2015. február 26-i de Ruyter-ítélet, C-623/13, EU:C:2015:123, 37. pont).
- 37 Az egy tagállam jogszabályai alkalmazásának elve azonban csakis azokra a helyzetekre vonatkozik, amelyekre az 1408/71 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése, és 14–17. cikke hivatkozik, mivel ezek meghatározzák az egyes esetekben alkalmazandó kollíziós szabályokat.
- 38 Így amióta az 1408/71 rendeletet módosító, 1991. június 25-i 2195/91/EGK tanácsi rendelet (HL 1991. L 206., 2. o.) az 1408/71 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésébe bevezette az f) pontot, az egy tagállam jogszabályai alkalmazásának elve azon munkavállalókra is alkalmazandó, akik véglegesen felhagytak szakmai tevékenységükkel.
- 39 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdése f) pontjának rendelkezései értelmében W. Hoogstad, mint írországi lakóhellyel rendelkező nyugdíjas, e tagállam szociális biztonságra vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartozik, és így nem tartozhat más tagállam – különösen a kiegészítő nyugdíjellátásokat illetően – járulékokat kivető, olyan jogi rendelkezéseinek hatálya alá, amelyek közvetlen és elegendően releváns kapcsolatban állnak az 1408/71 rendelet 4. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakat szabályozó jogszabályokkal.
- 40 Ezt a megállapítást nem teszik kétségessé az 1408/71 rendelet 33. cikkének rendelkezései, amelyek értelmében valamely tagállam jogosult a nyugdíjastól egészségbiztosítási járulékot levonni, amennyiben a vonatkozó ellátások költségeit viseli.
- 41 Az 1408/71 rendelet 33. cikkét ugyanis a rendelet III. címe I. fejezetének 5. szakasza alatt a nyugdíjasok és családtagjaik jogaira alkalmazandó 27., 28. és 28a. cikk fényében kell értelmezni, amely cikkeket vagy olyan helyzetekre vonatkoznak, amelyekben a jogosultnak két vagy több tagállam jogszabályai szerint folyósítják a nyugdíjat, vagy olyan helyzetekre, amelyekben a jogosultnak egyetlen tagállam jogszabályai szerint folyósítják a nyugdíjat, de a lakóhely szerinti országban nem áll fenn az ellátásra való jogosultság (lásd ebben az értelemben: 2000. június 15-i Seher-ítélet, C-302/98, EU:C:2000:322, 26. pont).

- 42 Ennélfogva a nyugdíjjogosult jogaira vonatkozó anyagi jogi szabályok létezéséből – amelyek semmi esetre sem alkalmazandók a megállapodáson alapuló kiegészítő nyugdíjakra – nem lehet arra következtetni (lásd ebben az értelemben: 1992. január 16-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-57/90, EU:C:1992:10, 20. pont), hogy az ilyen kiegészítő nyugdíjakból levont társadalombiztosítási hozzájárulás összeegyeztethető az egy tagállam jogszabályai alkalmazásának az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében meghatározott elvével.
- 43 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van, amely az említett rendelet 4. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakat szabályozó jogszabályokkal közvetlen és elegendően releváns kapcsolatban álló járulékoknak a kiegészítő nyugdíjrendszerből származó ellátásokból történő levonását írja elő, jöllehet e kiegészítő nyugdíjra jogosult személy lakóhelye nem ebben a tagállamban található, és ugyanezen rendelet 13. cikke (2) bekezdésének f) pontja értelmében a lakóhelye szerinti tagállam szociális biztonságra vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartozik.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

Az 1998. június 29-i 1606/98/EK tanácsi rendelettel módosított, az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van, amely az említett 1408/71 rendelet – módosított – 4. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakat szabályozó jogszabályokkal közvetlen és elegendően releváns kapcsolatban álló járulékoknak a kiegészítő nyugdíjrendszerből származó ellátásokból történő levonását írja elő, jöllehet e kiegészítő nyugdíjra jogosult személy lakóhelye nem ebben a tagállamban található, és ugyanezen módosított rendelet 13. cikke (2) bekezdésének f) pontja értelmében a lakóhelye szerinti tagállam szociális biztonságra vonatkozó jogszabályainak hatálya alá tartozik.

Aláírások